

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felolvasó szerkesztő:
Bíró Pál.

Főmunkatárs:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 5 frt, félévre 2.50, negyedévre 1.25
Egyes szám ára 5 kr
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társai, Wekerle-tér 502.
Hirdetéseket a legutányoabb árban közlünk.

Felhívás előfizetésre.

Július elsejével lapunk fennállásának harmadik évnegyedébe lép. Hat hónap rövid idő és mégis sok tapasztalásunk volt. Kemény és sok küzdelemben volt részünk: rosszakarat, irigység, legjobb esetben a közöny állt utunkban, de a rövid idő alatt is meggyőződünk róla, hogy az az irány, amelyet követünk, helyes. Tapasztaltuk, hogy a közönség bizalommal van irántunk és méltányolja becsületes törekvésünket. Az a mérték, amely számban előfizetők támogatnak, immár nemcsak buzdítás, hanem biztos alap, amelylyel a lap jövője is biztosítva van.

Nyugodtan nézünk a jövő elé, célunk maradvány, amit magunk elé kitűztünk és ami mindig célunk lesz: mindenben az igazságot keresve, szolgálni Sátoralja-Ujhely város és Zempléni vármegye közérdekeit. E célunktól semmi sem riaszt vissza. — Tisztelettel kérjük t. előfizetők továbbá támogatását, kérve, hogy az előfizetéseket mielőbb megújítani sziveskedjenek, hogy a lapot akadálytalanul kiadhessük tovább.

A „Felsőmagyarországi Hírlap”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

A gazdaközönség érdeke.

Budapest, június 29.
(bp.) Zempléni vármegye lakosságának legnagyobb része földműveléssel foglalkozik. A Bodrogköz minden darab kenyerét a fekete földből szerzi meg, abban nyugszik a magyar paraszt minden bújá, bánata, minden reménye, öröme. A büszke kalászt ez esztendőben megcsapta az eső, a szarát megtámadta a rozsdá és az üszög. A Bodrogköznek tehát, — épp úgy, mint az egész országnak — ez évben csak olyan középtermű lesz a buzában, mint tavaly volt.

A miniszter hivatalos jelentéséből ez egész eklatánsan tűnik ki. Ezek után természetesen azt várta minden józan eszű gazda, hogy a buza ára felszökik. Ilyképp megnyerhetne volna az árakban azt, amit Isten kegyelméből ez évben meg nem kapott. Bezzeg szegény magyar parasztnak ez a reménye is füstbe ment. A börze árák kíméletlen módon stagnálnak. Mintha mindenki a magyar paraszt ellen esküdött volna. Mintha nem volna eléggé szegény feje az idő szeszélyének, még ráadásul fejbe kollintja őt a börze: ez a hatalmas moloch. Gyávaság, mikor az erősebb abban gyönyörködik, miként veri le a gyengét.

Elvégre is elég volt a komédiából. Ezt a magyar társadalomnak túrnice nem szabad. Társadalmunk

vezéregyéniségei megkezdtek a szociális bajok sterilizálását: tessék tehát a szocializmus legnagyobb veszedelmének, a börzének kontremín működése elé gáncsot vetni. Tessenek megindítani egy öntudatos és nagyarányú társadalmi akciót, amely azután az állami erőket is működésre serkentse. Az őrlési forgalom megszüntetése még igen kis arányú tevékenység: itt rendszeresíteni kell a közraktárakat, ujja kell szervezni a gazdait. Szóval a gabonakereskedelem terén gyökeres reformokat kell létesíteni.

Mert ha ez irányban még továbbra is ily tétlenül fogjuk nézni a gazdaközönség megrontását, akkor megint csak magunk ellen bősztjük azt a magyar parasztot, a ki nekünk az ő verejtékével, a két kérges keze munkájával kenyeret ad a szánkba. Nekünk ezért őt támogatni kell.

A sürgős támogatás első teendője a sajtó részéről az, hogy a börze mostani spekulációjára felhívjuk a magyar pénzügyeteket figyelmét.

Tessék csak megfigyelni ezt a kegyetlen hajszát.

A börzén a várt árszökés helyett lanyhaság következett be. Mit jelent ez? Annyit, hogy a börze hurkot vetett a magyar gazdaközönség amugy is vérig sebzett nyakára. Mert ez az aratás előtti pár nap dönti el, hogy a magyar gazda

hogyan értékesítheti buzáját. És a börze elbizakodottságának dölyfös érzetétől áthatva, a legkíméletlenebb módon, éppen ma az aratás hajnalhasadásánál, az árfejlődésben konok stagnációt idéz elő. Pedig hát minden emberfi tudja, hogy éppen a rossz konjunkturák között fel kéne szökni az árnak, — amint-hogy vártuk is.

Ma, amikor sok eladási megbízás érkezik a vidékről, amikor sok a gazdának a fizetnivalója — és amint mi itt a vidéken legjobban tudjuk — a legtöbbnek fizetési terminusa az aratás idejére esik, amikor tehát szegény paraszt kénytelen eladni a buzáját: akkor intés a börze rohamot ellene. Akkor vezényel tüzet elől, amikor hátulról a villámok és éghiborok már amugy is tönkre silányították reményét, örömet és erejét.

Erre a kíméletlen támadásra akarjuk mi felhívni a pénzügyeteket figyelmét, amelyek ha nem is egészben, de kímélettel és humanizmussal — legalább részben meggyengíthetik a börze támadását.

Megtehetik pedig anélkül, hogy ezzel bármily kereskedelmi érdeket sértene.

Mert hisz a budapesti börze kontreminkedése minden tekintetben jogosulatlan és esztelen. Esztelen, mert miként lehet az észszerű, hogy a jelenlegi állapotok mellett a mai buza jóval drágább az őszinél? Ez a különbség tisz-

TÁRCA.

Lemondás.

A „Felsőmagyarországi Hírlap” részére

Irta: **Csongory Mariska.**

Egy hosszú életem keresztül Olyan sokról lemond az ember, S olyan kevés van, aki sorsát Viseli végig türelemmel.

Pedig ép' az a sok lemondás Árulja el a nagy vagyont; Mert a kinek semmije sincsen, Biz az semmiről le se mond.

Törékeny mese.

Irta: **Molnár Ferencs.**

Félek, nagyon félek, kicsi királykisasszony hogy összetörök ez a mese, mire leírom. Összetörök a maga hópíhész lelke, finom kis keze, lába, szétlódott a haja, a melynek minden szála olyan, mintha egy hosszú sugárszálú finomodott gondolat lenne. Félek, hogy elolvad a sok kicsi pihész és pocskéká lesz a holdfényes fehér mezőség. És félek, hogy nem fogják megérteni az emberek a maga sírását, a melynek se hangja, se könnye nincsen, lehellett az egész, inkább mosolygás, mint szomorúság, kicsi királykisasszony.

Apró cipőcskéjével, sötét éjszakában szűzféhr hóban, az udvaron állott a királykisasszony. Se kabát, se kalap, nem volt rajta. Ugy állott ottan fehér bál ruhában a hajára hullott a hó, mártíromság fehér koronája, menyasszonyi koszorú. — Mosolygott, de nem úgy, mint a többi emberek, a kik a szemükkel, szájukkal mosolyognak. — Csak érezni lehetett, hogy mosolyog szeliden, szomorúan. A sarokban a falhoz döntve állott a csupasz karácsonyfa, a melyről már hullani kezd a sonkfűsös, zöld tű, hát kitétek ide. Egy-két piros fonal lógott még rajta és a titkos zöld sűrűségéből néhány aranyász villogott kecsesen elő.

A királykisasszony a hajába fonta ezt a pár aranyászalat és úgy állott ott a hóban, a mely nagyon csendesen, puhán hullott az enyhe téli éjszakán.

És oldalt a házban fényesen villogtak az ablakok, csöngött-bongott a zongora, pattogott a táncdal, és zugva, sikoltva rebent ki a bál zúzavara egy pillanatra, ha nyitottak egy ajtót. Nyílt az ajtó, aztán megint rythmikus bugássá tömörült a zenebona. Jött is a kis herceg. Jött és csodálkozott:

— Fenséges királykisasszony, maga itt áll a hóban? ... Az istenért, hiszen megfázik! ...

Mosolygott a leány és szeliden szólt:

— Nem fázom meg ...
— Miért áll itt?
— Mert meg akarok halni ...
— Istenem, de csodálatos! Miért

akar egy királykisasszony meghalni?

Nem felelt már erre a csöpp leány, csak remegve, félősen emelte fel a két kezét a melléig. Onnan aztán olyan mozdulatot tett, mintha távol akarna tartani magától valakit.

— Miért akar meghalni ... — szólt vacogva a kis herceg, — mondja meg, mert fázom ...

— Észközedett hozzá óvatos lépéssel a szűz havon.

— Ne! ... nem akarom ...

Ezt mondta fehér arccal, remegő ajakkal a kicsi leány is elhunyt a szemét, úgy emelkedett a melle, mint a sűrűség.

A herceg megfogta a két karját és egészen magához vonta. Az ajkát ke-reste.

— Mire jó az? ... mire való ... — suttogta a királykisasszony és ez volt az ő mosolygós szelid sírása.

— Mert szeretlek, — mondta a fiu, nem is felelt arra, a mit kérdeztek tőle.

— Mert szeretlek.

Ismételte, átfogta a fehér selyemruhát és megcsókolta a lányt. A kicsi finom termétt leány hátrahajlott és ott kibomlott a haja, villant, csillogott benne a belső aranyászal. Aztán két kis gömbölyű karjával lassan, szeliden átfogta a fiu nyakát és úgy szorította magához, hogy majdnem elfuladt a lélekzetük.

Nem is eresztette el, úgy beszéltek tovább susogó hangon, csokolózva. Némely hangról nem lehetett tudni, szó volt-e vagy csók. Voltak szavaik, ame-

lyek félig érzés, félig hang voltak. A lelkükkel beszéltek és megérték egymást, a mint ott állottak összefonódva, két alak a hóban, az egyre hulló, mindent simává tenni akaró, a durva szögleteket nem, csak a szelid gömbölyödeket ismerő hóban.

— Ott benn van egy ur, aki mindig mosolyog — mondta a királykisasszony.

— Fekete, korrekt, fölfelé kunkorodik a bajusza ...

— Igen ...

— Mindig mosolyog és azt mondja nekem: »kicsi menyasszonyom«. Oh ...

A fiu még jobban magához szorította a lányt.

Most már csaknem egyik voltak, úgy egységesen nyult el árnyékuk a kékesféhr villogású hómezőn.

— Az anyám figyelmeztetett rá és azt mondta, hogy igen derék jó ember. Ezt nem szokta máskor mondani.

— Nem fenséges kisasszony.

Egyik se merje kimondani, hogy ki az a fekete ur. És félt tőle mind a kettő.

— Félek tőle ... nagyon ...

Már úgy érezte, hogy bünt követ el, ő a kicsi leány. Ugy érezte, hogy abban a pillanatban, hogy a fekete ur megjelent a bálón ő neki már nem szabad a herceget megcsókolnia. És most, itt kün, ahol érzékekből, csókokból és tördősből, értelmetlen szavakból állott össze egy nagy, szerelmesen szomorú hangulat az az érzés suhant végig rajta,

tára a magyar gazda vesztessége. Pedig hát ugy kell lenni és az a természetes állapot, hogy a fogyasztásra kerülő áru, mindig drágább a raktározott árunál. A magyar paraszt vesztessége tehát a legnagyobb igazságtalanságon alapszik.

De jogtalan is a hajsza a legnagyobb mértékben: mert a bőrzéket külső erő sem szorítja. A legnagyobb konkurensük, Romániában nem lesz ez évben buza-ivitel: mindent tönkretett az idő. Oroszországnak szinte gyöngye a termése, ami pedig van, azt a folyton fejlődő ipar emészti fel.

Tehát tisztára csunya üzérkedés, esztelen spekuláció, jogosulatlan és kegyetlen hajsza az, amit a budapesti börze a magyar gazdaközönség ellen intéz.

Mi a legteljesebb felháborodással tapasztaljuk ezt és mindent elkövetünk, hogy ez ellen úgy tollal, mint élőszóval a leghatározottabban opponáljunk. A magyar társadalomnak is hozzá kell látni, hogy ezeket a börzei hajszásokat megszüntesse.

Nem szabad tünni azt, hogy az amugy is gyenge gazdaosztályt, nemzeti és állami életünk alapját kíméletlen és csunya módon szétrombolják.

HIREK.

Az utolsó nyár.

— Falb jóslata. —

Az illatok nagy sorrendjében is már a véghez közeledünk. Elillant rég az orgona virág szelid illata, az akácia hófehér fürtös virágai is elhullatták apró lágy szirmaikat, csak a hársé kering még a nagy fák körül a levegőben. Egyedül maradt a legszebb, a legfinomabb, a rózsá. Teljes pompájukban szét pattantak a bimbók. Kүн a mezőn hullámosan ringatja a szellő

hogy bünt követ el, házasságot tör, a melyet meg se kötöttek.

Itt van két dolog, a mi elhagyja egymást — gondolta. — A házasság, meg a szerelem. A házasságot meg lehet kötni holnap délben, az ott elakad, de a kis herceget nagyon sokáig kell szeretni; ez tovább megy. Érezte, hogy kell.

— És felelt neki a fiu: — Kell.

Már omló, libbenő finom haja alatt égett a gondolat, hogy ime ez a bűn. — Bűn, a mi terjed, sietve jobbra-balra kanyarog széles vonalban, mint vékony papírban a tűz és végre lángba borul, zuga, sustergeve ég az egész. De a fiut szeretni kell, mert már ezt az érzést nem lehet kivetni magából. A keze az arca, a szemé, az ajka mind ugyan abban a szomorú melegségben ég, mind szereti ezt a fiut, az egész semmisséggel szereti. Meg kellene mindensül teljesen, hogy tisztán mehessen az ol-tár elé.

A fiu már sírt, mert nála tuláradt az érzés és ő olyanra gondolt, a miről a lány még nem tudott.

— Szeret? fenséges kisasszony . . .
A lány nem felelt a kérdésre, csak most kinyitotta a szemét: dacos tüzrel. Azt gondolta, hogy most beleveti magát a bűnbe teljesen, hogy már ne is kelljen másnak. A legborzasztóbb vétek tüzfolyamába veti magát.

Megfogta a fiu fejét és komolyan, mint a mikor valaki a sorsát dönti el

a vetések sárguló fejeit, mint a tenger víztömege mosolyognak egyre a hosszú szájak az óriási táblákon. Alig két hét még és megpendül a fényes kassza a nyári napsugár fényében. Minő lesz a nyár? A szokások készülődéseket megtették mindenfelé, sőt már utra készen állanak a becsomagolt utaládák, egy-két nap még és szétszóródik városunk közönsége a fürdőkhöz. Ha a nyarat a tavasz képre szabták, úgy az idej fürdő-szezonnak befagyott. Biztató jel alig mutatkozik. De remélünk, hisz ennél jobbat ugy sem tehetünk.

Mert elvégre is el nem képzelhető, hogy Falb jóslata teljes egészében becsússon. Akkor legelső sorban is le kell számolnunk egymással és el kell késszülünk az utolsó órákra. Furcsa! El sem képzelhető, hogy mi itt közönségesen élünk azzal a tudattal, hogy nemsokára minden szép nő hajfűrt, minden csillag nyak és minden édes szempár semmivé olvad, anélkül, hogy a miénk lett volna egy percre is. Kilelégíthetetlen sóvár lelünk nem tudja ezt elhinni. Butaság! Hihetetlen valami.

És ha feje tetejére is áll minden csillagászati tudomány, még akkor sem hisszük el. Azért mi úgy fogunk élni, tervezni a jövőbe, mint eddig. Bárha jól is esnék elhitetni egy két ragyogó és meleg szempárral, hogy hát már úgy sem élünk soká, — böles dolog lesz kihasználni a jelent: — még sem teszszük. Mert utóvégre is jobban esik a gondolata annak, hogy soká fogjuk élvezni életünk nyarat, hogy sovár lelkünk kinlődni, sovárogni fog még sokat, sokszor — és ha perceként oltjuk is szomját — sovárogni még is olyan édes lesz egy életen át. Nem szívesen alkuszunk meg hát Falb urat — mert nem a halál után sovárgó szerelmeseké az élet. A való szerelem az édes és meleg szempár a csillag női nyak, a női hajfűrt az, amiért élni akarunk . . . amiért élni oly szép és olyan édes . . .

egy szóval az arcába mondta tisztá, lányos hangon:

— Te.

Eddig még sohse mondta neki. És most ismételte is komolyan, nagyon komolyan.

— Te.

És akkor eleresztette a fiut, eltolta magától és merőn rá nézett. Aztán megindult lassan, nagyon lassan, megemelte aranyhimes selyemszoknyáskáját és diderege indult a lépcső felé.

A herceg nézte, még határozatlan mezdulatot tett utána a kezével, aztán értelmetlenül bámult a sarokban sötétül, haldokló karácsonyfára.

És belülről hang hallatszott:

— Klári! Klári! . . .

— A királyasszony-mama volt.

— De Klári, hol maradsz?! Hisz Gerő urnak ígérted a második négyest! . . . Klári! . . .

A királykisasszony már a lépcsőn állott és onnan nézett vissza a fiura, elömlött az arcán az ő hangtalan, köny nélkül való mosolygó sírása.

Aztán eltűnt az ajtó mögött.

A herceg most már szégyélt bemenni, mert ki volt sírva a szemé hát neki vágott a fényes hőmezőnek és arra gondolt, amire a királykisasszony még nem tudott gondolni. Hogy is tudott volna?

Eddig a meséje, kicsi királykisasszony, mondtam, hogy összetörök, mire leírom.

— **Kinevezés.** Szokolay Emil kir. főmérnök, városunk egyik közkezdveltségű egyénisége műszaki tanácsossá nevezetett ki.

— **Trefort-omléktábla.** A homonnai polgári és kereskedelmi iskola — mint már említettük — gránitköves emléktáblával látta el Trefort Agoston volt közoktatásügyi miniszter ottani szülőházát. A diszes emléktábla leleplezése június 29-én délelőtt ment végebe, szép ünnepség mellett és nagyszámu közönség jelenlétében, Kováts József intézeti igazgató megnyitóbeszéde után Kerekes György kereskedelmi iskolai tanár remek beszédében méltatta tanügyünk elhunyt nemes óráit, ki böles elméjével és fáradhatatlan buzgalmával hazánk művelődését oly nagyban előmozdította. Ezután Klár Sándor kereskedelmi isk. tanuló nagy lelkesedéssel és élénk tettséggel szavalta el Szász Károlynak »Trefort Agoston halálára« című költeményét. Erre Nemes Lajos kir. tanácsos, megyénk tanfelügyelője, mint a kultuszminiszter és Ballagi Géza, mint a Tudományos Akadémia képviselője megkoszorúzták az emléktáblát, melyre Homonna város nevében Cseley Gusztáv nyugalomba helyezett járásbíró és Szalay Imre miniszteri tanácsos, a »Nemzeti Múzeum« igazgatója szintén helyeztek koszort. A lelkes ünnepséget az ifjúsági énekkar, a »Szózat« élénklésével fejezte be.

— **Eljegyzés.** Ujlaky Antal újságíró kollegánk, a »Debreceni Ellenőr« főmunkatársa, a debreceni hírlapírók rokonszenves tagja, kedden tartotta eljegyzését Budapesten Uprimny Gizella kisasszonnyal.

— **Hadgyakorlatok Kassa vidékén.** A VI. hadtest ezredeinek gyakorlata Kassa vidékén tartatik meg a következőképpen: zászlóalj és ezredgyakorlatok Kassán, dandár-gyakorlatok Kassán, Nagyldán, Sepsői és Metzenzef környékén, majd később Szokolnok, Metzenzef, Garadna, Szalona és Almás körül, a hadosztály gyakorlatok Almás, Szendrő, Forró és Nagy-Ida között. Vége körülbelül szeptember 13-án lesz.

— **Nagy választás Miskolcon.** Miskolcz város képviselőtestületében megüresedett ötven helyet tegnap töltötte be a választó közönség. A választás rendkívül élénk, mozgalmas, néhol igazgató volt. Nem is emlékeznek, hogy városatya-választás Miskolcon valamikor olyan zajos lett volna, mint az utóbbi. Az ötven mandátum közül 37 jutott az ellenszéknek, 19 a szabadelvű pártnak; a győzelem tehát a független polgároké volt.

— **Egy község és az aljárásbírája.** Bizonyára szokatlan dolog az, amire Nyir-Bátor község kénytelen példát adni. A lakosság kérvénnyel keresi meg Plöze Sándor igazságügyminisztert, távolítsa el a községből Petroczy János aljárásbíró, mert sehogy se fér meg vele és szakadatlan sora támad az útközéseknek az aljárásbíró megtartása következtében.

— **Beteg szerkesztő.** Bulyi Dezső ügyvéd az Abauj Kassai Közlöny felelős szerkesztője egy hete súlyosan megbetegedett s állapota oly súlyosra fordult, hogy orvosi tanácsra június 29-én Budapestre szállították, ahol kénytelen lesz magát műtétnek alávetni.

— **Theologiai doktorátus.** Novák József alsó körtvényesi r. kath. plébános a mult heten a bécsi cs. és kir. tudomány egyetemen kitüntetéssel tette le a theologiai doktorátust.

— **Jegyző választások.** A sztropkói kertületben újonnan rendszeresített jegyzői állások a mult heten töltöttek be: Mínyóci körjegyzőnek Droppa Miklós, Kis-Breznicei jegyzőnek Osváth Kálmán lett megválasztva.

— **Színészet Nagy-Mihályban.** Kunhegyi Miklós társulatával július 3-án ér-

kezik Nagy-Mihályba és 4-én kezdí meg a »G és a k« operettel előadásai sorozatát.

— **A szülőkelei ev. ref. iskola java** vasárnap, e hó 9-én »Hatfa« fürdőben zártkörű nyári batyus táncmulatságot rendez. Kezdeté délután 3 órakor. A mulatságot kedvezőtlen idő esetén is megtartják.

— **Kinevezés.** A kassai kir. itéletábla elnöke Demeter Gyula homonnai lakos végzett joghallgatót a kassai kir. itéletábla kerületében ideiglenes minőségben díjtalan joggyakornokká nevezte ki.

— **Felhőszakadás.** E hó 23-án — mint levelezőnk írja — »Sztropkón« és vidékén felhőszakadás volt, mely óriási károkat okozott, sőt emberáldozatba is került. Több helyen a hidakat teljesen meg rongálta, úgy, hogy a közlekedés szünetel. Hócsa községben az árvíz 30.000 drb. téglát vitt el.

— **Öngyilkos kereskedő.** Eperjesen — mint tudósítónk írja — tegnapelőtt csütörtökön Rotschinsky Róbert tekintélyes jómódú kereskedő, a ki már negyven év óta vezette üzletét, forgópisztolyal föbe lötte magát. A szerencsétlen ember holtan rogyott a földre. Végzetes tettének okáról mit sem tudnak. Az öngyilkos kereskedő reggel még a templomban résztvett az ünnepi istentiszteleten.

— **Eljegyzés.** Hrabovszky Sámuel kassai okleveles vízmeszter eljegyezte Gröttl Teréz kisasszonnyal Tőke-Terebesről.

— **Véres kardpárbaj.** Nagymihályban — mint tudósítónk jelenti — véres kiemeneteli párbaj volt e hó 28-án Kálnásy Károly helyettes szolgabíró és Lészekay József földbirtokos között. A felek haromszor csaptak össze, de a harmadik összecsapásnál Kálnásy Károly oly erős vágást kapott homlokára, hogy menten összeesett. A segítédek erre a párbajt megszüntették. A párbajra összehajlózkodás adott okot. A felek nem békültek ki.

— **Kovács Kálmán** róm. kath. magyar pap, az Abauj Kassai Közlöny társzerkesztője, — kit Búbics e napokban jölt ki amerikai róm. kath. lelkesítésze nem sokára az Uj világba indul, hogy állását elfoglalja és ottan hazafias gondolkodásával a magyar ügyeknek szolgálatára legyen.

— **Nagy nyári táncmulatságot** rendez az Önkéntes Tűzoltó Egyesület holnap vasárnap a Torzsáson.

— **A gálszécsi segédjegyzői állásra** Schreiber Felix egyhagulat lett megválasztva.

— **Révész Imre** táncitanító a Diana táncteremben igen szép számu és intelligens növendékeivel már megkezdte táncitanítását. Tekintve, hogy a vizsgák csak most értek véget, hisszük, hogy még a jelenleginél is nagyobb számu közönséggel fogunk találkozhatni tánctermében. Ezen kiváló mestertünk meg is érdemi a n. é. közönség meleg pártfogását, mert ő e téren mint tánc és illetenár, a legelső helyen is megállja helyét.

— **A lóhoz kötötte magát.** E hó 21-én egy tállyai kocsi elragadtak legelő lovai. Kivitte két lovát éjszakára a mezőre s attól tartván, hogyha ő eltalál adni, s lovai tilosba mennek, azok kötőfékjét a maga ballábához kötötte. A lovak, míg a legény aludt, valamitől megijedtek a sötétben, futni kezdték s tuskón bokron át magukkal hurcolták a szerencsétlen kocsiat, kinek félkarjától s oldaláról cefatokban lögött már a hus, mikor végre a rátki határban hajnalban sikerült elfogni őket. A szerencsétlenül járt legény még mindig vívódik a halállal.

— **A közmányi állásra** Nagy-Mihályban a f. hó 26-án tartott választás alkalmával Sztruhala János fizesséri segédjegyző lett megválasztva.

*** Az állomásfőnök regénye.** Besztróczy Szaniszló állomásfőnök reménytelenül szerette a gazdag regále-bérlő leányát, Juliskát. A leány apjának Besztróczy ellen az volt a kifogása, hogy beteges. És az állomásfőnök annak is látszott. Erősen megfogott, nehéz köhögés koinozta, s azonkívül folyton lehangolt és szomorú volt, jelül annak, hogy nem egészen egészséges. Már-már öngyilkosságra határozta el magát, s revolverét zsebébe tette. Ekkor történt, hogy állomásán keresztül robogó gyorsvonat egyik kupéja ablakából a »Mátyás Diák« egy száma ki, s Besztróczy lábai elé esett. Az állomásfőnök önkénytelenül az éleláp után hajolt, fölvetette és olvasni kezdte, a minék az volt a következménye, hogy az eddig bus ember nevetni kezdett s az életét megkedvelte. A helyett, hogy öngyilkos lett volna, a »Mátyás Diák«-ra előfizetett, ami azt jelenti, hogy ettől kezdve mindig mindig vig volt. A jó kedv csodás hatással volt rá. Megerősödött, hizni kezdett, szellemes lett, s olyan kedvező változások ment át, hogy a regále-bérlő negyed év múlva szívesen hozzáadta Juliska leányát. Az esküvő mostanában ment végbe s egy boldog párral megint több van. Besztróczy most minden ismerősének azt ajánlja, hogy a »Mátyás Diák«-ra előfizessen, hozzá téve, hogy az előfizetési ára egy negyed évre: 1 ffr 50 kr., s hogy kiadóhivatala Budapestben, Sarkantyus-utca, 3-adik szám alatt van.

*** Eladó szőlő.** Nagyon jutányosan eladó a Hegyalja legszebb helyén, központján több legjobb fekvésű, első osztályú szőlő. Egy 16 holdas darab, a melyből 9 hold már termelő állapotban van, egy másik 18 holdas csoport a leghiressebb szőlőhegyeken, belőle 9 hold már teljesen termő. Kisebb darabok: egy 2 és fél holdas, egy 1 és fél holdas beültetett, egy 3 és fél holdas parlag terület a legjobb helyeken, s még több más parcella. Bővebbet a kiadóhivatalban.

— Widder Gyula gyógyszerárban Sátoralja-Ujhelyben egy legalább 6 gimnáziumi osztályt végzett ifjú gyógyszerész gyakornokul felvétetik.

A mi majálisunk.

— Az érettségét tett ifjaknak az »Erzsébet-alap« javára, 1899. június 28-án rendezett majálisa. —

A tavalyi »érettek« voltak az uttörők, ők ujtották meg azt a szokást, hogy az érettségét tett ifjak, kik lerázták magukról az iskola porrétegét, egy mulatságot rendezzenek, talán utolsót, melyet együtt töltenek el.

Mi folytattuk azt! Hisz' oly édes vigadni, boldogítva ama tudattól, hogy vége a nyolc évi terhes munkának, hogy más jövőbe nézhetünk, melybe talán azért nézünk oly gondatlanul, mert bizonytalan. Oly édes volt ez az érzés, hogy majdnem imádatlalt néztem a felhők során áttörő nap sugarat, melynek megjelenése már félig biztosítja az ünnepély sikerét. És midőn győzedelmeskedett a napsugár a felhők hadán, boldog érzet szállott meg rögöndölve a közeli örömrre, melyben nemsokára élni fogunk.

Elérkezett tehát örömnapunk, mikor június 28-án, — talán a feketébe is elrejtett érettségi bizonyítvánnyal, (ha valaki kétkedni volna merésze) — ott álltunk a »Bock« kerti helyisége előtt rendezői jelvényekkel felszerelt, lakkipőben... szóval szalonképesen.

Majd bevezettük a megérkezetteket a lampionokkal, lombfüzérrel felkesztett kerti helyiségekbe, a honnan nemsokára dobogó tánc fog hallatszani, porozni fog a föld, mintegy érezve, hogy rajta boldog nép mulat. — Oly száncokozva néztem a jó öreg urak arcait, kik újra átgyekeztek élni a nekik — sajnos, — rég' elmúlt időt. És — ugy gondolom — velünk éreztek ők is. — Eszükbe jutott a régi jó idő, a diákevek minden csinja és sok szép

olvashattam volna, ha tudnék olvasni másnak a szívében.

Fél 8 óra felé lassankint megérkeztek a vendégek és Dandás heggeduje csakhamar belebugott a légbe és táncra perdültünk mindannyian. Egész hajnalig tartott a tánc, jó kedvvel újrázva meg a csárdást, a melynek tizes ütemnél megmutattuk, hogy nem aludt ki bennünk a tűz, hogy ott forr az, ott kering ereinkben olthatatlanul.

A megjelent hölgyek közül a következőket sikerült feljegyeznem:

Asszonyok: Barthos Józsefné, Bettelheim Miksáné, Bettelheim Mártonné, Bettelheim Mórné, Bernáth Aladárné, Czibur Lászlóné, Dolozselek Albertné, Dókus Gyuláné, Dobos Gyuláné, Ertl Heribertné, Fonyi Árpádné, Gosztonyi Aladárné, Halász Józsefné, Hlavathy Józsefné, Köszeghy Józsefné, Dr. Ligeti Józsefné, Löwe Lajosné, Molnár Jánosné (Mád), Mauks Endréné, Matyiasovszky Kálmánné, özv. Malártok Györgyné, Meczer Béláné, Maternyi Józsefné, özv. Németh Pálné, Nemes Sandorné, özv. Nagy Béláné, Dr. Nagy Arminné, Polonyi Ignáczné, Pilassy Lászlóné, Reich Lipótné (Luka), özv. Répássyné, Róth Józsefné, Szepessy Imréné, Szepessy Kálmánné, Dr. Szepessy Arnoldné, Székely Sándorné, Schön Arnoldné, Strausz Dezsőné (Baja), Wessely Mórné, Dr. Waldmann Adolfné, Widder Gyuláné, Weiss Antáné, Wilhelm Henrikné, Zinner Adolfné.

Leányok: Bettelheim Berta, Bettelheim Ilon és Nina, Dolozselek Margit és Étel, Dobos Ica, Dongó Juliska, Fonyi Ilonka és Irén, Gosztonyi Mariska, Goralsky Giza, Gyulai Juliska, Herzka Otília, Molnár Margit (Mád), Kelner Bella, Kolos Jolán, Korinkó Ilona, Füzesséry Ilma, Mauks Margit és Ilma, Matyiasovszky Sárika, Malártok Irma, Maternyi Ilona, Nagy Elza, Neuirth Vilma és Anna, Nagy Margit és Ica, Pajkossy Kornél, (Budapest), Polonyi Ilona, Répássy nővérek, Róth nővérek, Reich nővérek, (Luka), Perlstein Regina, Szepessy Mariska, Szép Ilona, Szepessy Paula, Székely Róza, Tomasovszky Mariska, Wilhelm nővérek, Weiss Ella, Wessely Szerén és Aranka, Zinner Jolán és Erzsé.

A mulatságon résztvevő közönség e nagy számából is lehet következtetni az anyagi sikert, mely 130 frrtal gyarapította az »Erzsébet alap«-ot. Reggel, mikor elszállítottak a vendégek, elhalgatott a zene, kettős szomorúság szállott lelkünkbe, egyrészt mert eszünkbe jutott, hogy minden mulandó; másrészt:

»Diákeletem! tégedet temettek!«

Németh Pál.

KÖZGAZDASÁG.

— Pályázati hirdetmények érkeztek a kassai kereskedelmi és iparkamarához, melynek tudakozódó irodájára a szükséges felvilágosításokat megadják.

Alispáni hivatal S.-A.-Ujhely 15860. szám. A homonna—szina—baligródi törvényhatósági közút 1—2. szakaszán Homonnánál levő 6. számú Laborchid újraépítése körül felmerülő bontási, alépitményi, pályaperendzési és próba terhelési munkákra. Pályázati határidő 1899. július 25. d. e. 11 óra — M. kir. vincellériskola igazgatósága Tarcalt. Több évi termésű 649 hektoliter különféle fajta borok eladására. Pályázati határidő 1899. július hó 3-án délelőtt 10 óra. A részletes kimutatás ezen kamarától megszereshető. — M. kir. állampépítészeti hivatal Sátoralja-Ujhely 989. sz. A kistokaji állami elemi iskola helyreállítására költségelirányzat 1369 ffr. Pályázati határidő 1899. július hó 3 délelőtt 10 óra.

* Italmérők figyelmébe. A belügyminiszter azon rendelete, hogy a vendéglősök, kávéosok, korsárosok, szóval az italmérők ezután csak olyan üveg-

ben adhatják a bort vendégeiknek, melyek a koronás bélyegző jegygyel vannak ellátva, má, július 1-én lép életbe — Erre az italmérők figyelmét ujabbán is felhívjuk.

* **Mezőgazdasági országos kiállítás Szegeden.** A gazdasági egyesületek országos szövetsége, mezőgazdasági kiállítást rendez Szegeden, melynek védnökségét József főherceg vállalta el. A kiállítás ideje: 1899. évi szept. 3—10-ig tart. A bejelentések határideje a következőleg állapítottat meg: I. főcsoport: Élő állatok és állati termények; II. főcsoport: Mezőgazdasági termények; III. főcsoport: 1. alcsoport: Szőlészet és borászat; június 1. III. főcsoport: 2. alcsoport: Kertészet és gyümölcs; augusztus 1. IV. főcsoport: gépek és eszközök: május 1. Bejelentési iverkapható: a kiállítási irodánál Budapest, Közelekek és a gazdasági egyesület titkári hivatalánál Kassa.

— **Buziás** hazánk legszépsévsavdusabb vasforrásaival dicsekedő, százados tölgyek és fenyevesek között fekvő mintaszertien berendezett gyönyörű fürdőhelye, mely hatásában a marienbadi, franzensbadi, pyrmonti stb. forrásokkal jóval felülmúlja. Hirnevessék a hideg és meleg ázellfürdők, vasláp-fürdők valódi franzensbadi moorfüldől, hideg vizgyógyintézet, uszoda ztb. A kellemes buzias fürdők kiváló sikerrel használtak: női és férfi nemiszervek gyengeségeinél, s betegségekénél, nagymérvű vérszegénységénél s minden ebből eredő bántalmaknál, gyomor- és bélhurtnál, idegrendszer megbetegedéseinél, közzvényinél stb. stb. A legelsőrangú fürdőtulajdonosa és igazgató főorvosa Dr. Szerényi Gyula; rendelő főorvos Dr. Simo Károly. Három irányból vasuti állomás é kies fürdőhely. Elegáns szálloda, bitinó konyha, *mérésélt árak*, különféle szórakozás járunkal hozzá, hogy a n. é. közönség minden tekintetben jól érezze magát. Bővebb felvilágosítást készséggel ad a fürdőigazgatóság.

IRODALOM.

* **Az Akropolisról,** az építőművészet legnagyobb remekeinek színhelyéről készült legujabb felvételek birtokába jutott most a magyar közönség. Három templomot épített itt Perikles, a Parthenont minden épületek közt a legtekélyesebbet, mely valaha a föld hatán állott, az Erechtheiont és a várba vezetű Propylaiákat. A parthenon főléges csarnoka ma rom, de romjainak is legnagyobb értékű alkotása az emberi tevékenységnek. Remek dór oszlopai több darabból vannak összeróva, de oly simán, hogy észre sem lehetett venni a toldásokat. Ma, mióta a törökök löporrkárnak használták, felrobant a csarnok, oszlopai egy része darabokban hever szerte-szét, de a még álló oszlopok összeróva oly pontos, hogy találkozási vonalába a legfinomabb angol tü hegye sem hatolhat be. Állítólag vízzel csiszolták ily simára öszse. — Az építőművészet a legnagyobb diadalát aratta e műben, de a legnagyobb számítások árán jutott hozzá. Oly meggondoltan, a művészeti hatás anyoi fogsával építették, mint eddig egy épület sem. Lépcsői hossztengegyük irányában domboruk, annyira hogy ha valaki a hosszú lépcső egyik végén megáll, a másik végétől csak tétődig látszik meg. Miért? — Mert a hosszú sík vonal homorúnak tetszik; azért a görögök domborúnak faragták a lépcsőket, hogy éppen egyenesnek lássanak. Az épület pompás képei a »Nagy Képes Világtörténet«-ben jelentek meg, melynek 31-ik füzeté e héten látott napvilágot. A 12 kötetre tervezett nagy munkát Marczali Henrik egyet, tanár szerkeszti, s a legkiválóbb magyar szakemberek írják. A II. kötet, mely a görögök történetéről szól, Gyomlay Gyula nevet viseli homlokán. Egy kötet ár 8 ffr. Egy füzet 30 kr. Kapható a ki-

adóknál (Révai Testvérek Budapest, VIII, Üllői-ut 18.) és bármely hazai könyvkereskedésben.

APRÓ REGÉNYEK.

VIRTUS.

Irta: *Thury Zoltán.* (2)

Egyszerre csak egy cseléd rontott be, utat tört magának a pipafüstben a Heves ur asztaláig és elkezdett jajgatni. — Tekintes ur tessék haza jönni. A tekintetes asszony azt izeni, hogy hamar szedje a lábát. A kisasszony nincs sehoh, elvitte a Gerbenczey ifjúr. Én láttam, a mikor felültek a kocsiira, fússon ki a szemem, ha nem láttam, hanem azt hittem, hogy csak egy trapolni mennek a lovakkal.

Egyszerre ugrott föl az asztal melől a két öreg, a lump meg a józan. Heves ur méregbe jött, amikor még mindig ott sipozott előtte a cseléd s rákiabált:

— Fogd be a szádát. Mondt Jánosnak, hogy adjá ide a bundát s szaladjon haza. Fogják be a négyest. Agyon verem öket, ha nem lesz készen minden, mire haza érek.

Gerbenczey ur is kikiabált az előszobába.

— Mihály szaladj haza. Rud mellé a Rigót meg a Mocsokot. Tedd a puskát a kocsiába. Te is ülj fel a bakra. Itt legyetek, a míg ötvenet számlálók. Heves ur rákiabált a lányra.

— Mit álls itt? Merre mentek?

— Az országuton Galambos felé.

— Indulj haza.

A másik asztalnál meg Gerbenczeyt faggatták az urak, hogy mit akar a puskával. A vén korhely már nyugodt volt, mosolygott. Látszott az arcán, hogy tetszik neki az állapot.

— Nem hagyom, hogy akárki is vicceljen a fiammal. Ha szereti, az óvé a lány. Most már majd ketten beszélünk.

Heves ur átkiáltott a tulsó asztaltól.

— Én is ott leszek.

A vén Gerbenczey fölrántotta a vállát, mintha azt akarta volna tudomására hozni mindenkinek, a kit illet, hogy ezzel ugyan nem sok van mondva s visszakiáltott:

— Hát leszünk hárman.

(Folytatása következik.)

A szerkesztőség üzenete:

Kisasszony Helyben. 1. Az a ruha piros színű volt. 2. Nekünk még nem elég jó, kisebb lap talán kiadná. 542. előzet. Hiába volt kérdést itáni. Egyszerűen szellőzni kell őket. 2. Sem ismeretlen, sem ismeretlen. Egyik éppen olyan illelten dolog, mint a másik.

B. Helyben. Felőlő szerkesztők tegnap este érkezett vissza Budapestről, most már találkozhatik vele a szerkesztőségben. Diákról. A szivdobogás valószínűleg csak egyik részjelensége a betegségek. Az esetben, ha a felesége ideg vagy kedélybeteg, a Schwarzer-féle budapesti intézetet ajánljuk. Természetesen legjobb, ha est a kezelőorvossal egészen nyíltan megbeszéljük.

Kiadja:

A SZERKESZTŐSÉG.

Hericz Sándor

kocsigyártó és czimfestő

műhelyben

2 tanuló felvétetik

esetleg vidéki is.

S.-a.-Ujhely, 1899. jun. 28.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment Capsici comp.

Ezen hírneves házi szer ellentételt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító beodrészlekként alkalmazatik köszvényes, csont- és tagcsigolyákban és meghűléseknek és az orvosok által beodrészlekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenként árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van: főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Beviselési alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utaztat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.
RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Gyönyörű
látkepes levelező-lapok
nagyválasztékban
kaphatók:
lapunk kiadóhivatalában.

Értesítés.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy

női és férfi-ruha üzletemet a Kerner József fia volt üzlethelyiségébe áthelyeztem.

s azt a mai kor igényeinek teljesen megfelelőleg berendeztem.

A n. é. közönség további pártfogásáért esedezve,
maradtam

Kiváló tisztelettel

WESELY MOR.

Férfi ruhák mérték utáni készítését a legjutányosabb árak
mellett eszközölöm. 5—6

Landesmann Samu

szijgyártó és nyerges

SÁTORALJA-UJHELY. Rákóczy-utca. (Kis-piac.)

Javításokat jutányos árban kifogástalanul eszközöl.

Dísz- és igaz-lószerszámok, különleges ostorok, ostornyelekből nagy raktár. — Lovak ápolásához szükségeltető mindenféle különlegességek és eszközök. Legfinomabb bőrszírok, kenőcsök, szappanok, lakkok. — Vadászati eszközök nagy választékban.

Sérvkötőkben nagy raktár.

Elő zemplénmegyei honi butorcsarnok.

S.-A.-UJHELY.

Értesítés.

Van szerencsém a helybeli és vidéki n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a „Vörös ökr» emeletén levő **5 teremben** a legkényesebb izlésnek is teljesen megfelelőleg jól berendezett

BUTORRAKTÁRAMAT

a n. é. közönség kényelmére ezzel kapcsolatosan ugyanott a földszinten egy **nagyszabású butorraktárral** megnagyobbítottam.

Kik eddig nálam bevásárolni szívesek voltak, meggyőződhetnek azon állításom igazságáról, hogy raktáramban csakis jó és szolid minőségű és bármintó kiváló minőségű megfelelő izlésteljes áruim vannak, miért is kérem e kezező alkalmat megragadni és ígérem, hogy a n. é. közönség bizalmát mint eddig, úgy ezután is igyekezni fogok kiérdemelhetni.

63—12

Kiváló tisztelettel

WILHELM HENRIK.

Mosókelmék 10 krtól—40 krig.

Ne mulassa el egyetlen olvasónk sem

GOTTLIEB IGNÁCZ

rőfös- és divat-üzletét (S.-a-Ujhely Rákóczy-utca) fölkeresni, hol is minden

rőfös- és divat-csikkeket

egyrészt az előre haladott saison, másrészt raktárának túlhalmozottsága folytán

rendkívüli olcsó árakon fogja kiszolgálni.

Fekete és színes selymeket minden elfogadható árakon.

Férfi szöveteiket,

miután e cikket végleg kiárusítja gyári áron alól.

Férfi ruhák mérték utáni rendelését a legolcsóbban és legpontosabban eszközöl.

Szepességi vásznainak tartósságáért kezességet vállal.

Batisztok 25 krtól—50 krig.

Ha szép kenyeret vagy süteményt akar ön, kérjen 40—50 deka buzaliszthez 5 krajczárért 2 dekagramm

„Stella“ sütőport

Kapható Sátoralja-Ujhelyben: Bilanovits István, Szentgyörgyi Vilmos Malártsik György, Klein Albert, Klein Géza, Behyna Testv., Hazai Adolf, Klein Henrik, Fischer Hani, Glüch Samu, Grünbaum Márkusz és Lichteinstein Adolf urak kereskedésében. 41

Köszönetnyilvánítás.

Ö Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ö eszásári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherceg rendkívül meg van elégedve az asbestalppal bélelt cipőkkel. Ö Fensége hosszabb gyalog kirándulásán használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak egy ut, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbestalpbélelssel, ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadászcipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelőek, a mint megfelelőek voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetéti cipők kitűnőeknek bizonyultak, szilárdak és puhák járók; megszünt minden láb fáradást, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én

tisztelő híve

WEKERLE SÁNDOR.

Nincs többé lábfájás!

Övjük lábainkat hidegtől,

nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyukszem, sem izzadó láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hügyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbestalpbélelssel látja el.

Kettősvastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr., gyermekeknek fele.

Az asbestalpbélelés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.

Szétküldés eskis utánvéttel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladókna megfelelő árendemény.

Asbestáru-gyár
részvénytársaság

Budapest VI. Sziv-utca 18.

9—52

Egyedül elárusító raktár Klein Zsigmond „Kedvenc áruház” S.-a.-Ujhely Rákóczy-utca 775.